

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: Udrag fra Nye digte - 1841

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "Nye digte - 1841", i Heiberg, Johan Ludvig: *Nye digte - 1841*, udg. af Klaus P. Mortensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, cop. 1990, s. 164. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibergjl05val-shoot-idm140194649909920.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Nye digte - 1841

Men Martensen har også et videre sigte. Den protestantiske teolog glider nemlig lige så stille fra den uhyre loyale, meddigtende læsning over i en omdigtende. Martensen bruger Heibergs komedie til at redde det kristne håb om et hinsides, som hans egen moderne teologi netop var en trussel imod Og til det formål kan Martensen bruge det komiskes leg med fænomenernes verden. Menneskets eneste fornuftbegrundede håb om i det himmelske at genfinde det, som det måtte resignere på i det jordiske, er nemlig, »at det Comiske er en Categorie, som ogsaa i Himlen have sin Gyldighed De ville da som salige Aander lege med deres timelige Bevidsthedsfænomener; deres empiriske Virkelighed med dens hele Detail, med dens hele Skrøbelighed og Forgængelighed ville de faae med sig i Himlen, fordi det maa tjene dem som et poetisk Stof, hvorigjennem deres Aand bereder sig Nydelsen af sin uendelige Frihed og Salighed«. Selv om denne verden forgår, så kan mennesket dog »fastholde den i phænomenal Evighed«, for det komiske forvandler den til og opbevarer den som 165 skin. »Paa denne Maade faaer Verdens Forfængelighed sin nødvendige Plads i Guds Rige«.